

הניזקין פרק המישני גיטין

מט

עין משפט
גד מצוה

ט א ב טו ט"ז ט"ח ט"ט
י י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט
כ כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט
ל ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט
מ מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט
נ נ"א נ"ב נ"ג נ"ד נ"ה נ"ו נ"ז נ"ח נ"ט
ס ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט
ע ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט
פ פ"א פ"ב פ"ג פ"ד פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט
צ צ"א צ"ב צ"ג צ"ד צ"ה צ"ו צ"ז צ"ח צ"ט
ק ק"א ק"ב ק"ג ק"ד ק"ה ק"ו ק"ז ק"ח ק"ט
ר ר"א ר"ב ר"ג ר"ד ר"ה ר"ו ר"ז ר"ח ר"ט
ש ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט
ת ת"א ת"ב ת"ג ת"ד ת"ה ת"ו ת"ז ת"ח ת"ט

כא כמא עסקינן כגון שהיה עדים דניזק כוזבירי דמויק . ולרבי ישמעאל ממי אין שמואל אכילת ערוגה אלא לפי מה שהיה אם שמינה שמינה אם כחושה כחושה ולאחר שישומה בבית דין ואמר אין לי מעות לפרוע יכול קרקע בדמי מעות שקי ואלא להגבותו מוזבירי שלו והיא טובה כעדיה של ניזק והלאה תורה אור

כגון שהיה עדים דניזק כוזבירי דמויק . ואפסא לא מלי למימר דכ"ע מוח דלויט טען אלא מעידיה שיש לו ואיזי חייב לקטע כדאמרין בפ"ק דבבא קמא (דף טו) אין לו אלא זיבוריה טולן גובין מן הזיבוריה ומיאו אי כאל שולס טן שמין לר"ע הוה מלי למימר כגון דלויט ליה למזיק עידיה

פ מוחי כפ"ק
כ"י י"ג א"י א"י א"י א"י
י"ח א"י א"י א"י א"י
י"ח א"י א"י א"י א"י
י"ח א"י א"י א"י א"י

מפיק - י"ח
י"ח א"י א"י א"י א"י
י"ח א"י א"י א"י א"י
י"ח א"י א"י א"י א"י

ולכן אם הקדש נזקק
והתורה י"ח א"י א"י א"י
ק"ו א"י א"י א"י א"י

גליון הש"ס
ט אור רעהו אור
רמנאל . פ' השוכח
רש"ס חלק י"ד סימן
רעט :

* ע"י ע"ב
ל"טון כ"ד

* גריסא קמח אלא דניזק
כמו ש"ס א"י א"י א"י
פ"ק

* גיטין א"י א"י א"י א"י
ל"כ כ"ט מן א"י א"י
דמאמר י"ח א"י א"י
ל"ט

הבא במאי עסקינן כגון שהיה עידיה * דניזק כוזבירי דמויק רבי ישמעאל סבר בדניזק שיימינן ור"ע סבר בדניזק שיימינן מ"ט רבי ישמעאל נאמרה "שורה" למטה ונאמרה "שורה" למעלה מה "שורה" האמורה למעלה דניזק אף "שורה" האמורה למטה דניזק ור"ע סבר מיטב שרדו ישלם דהאיך דקא משלם ר"י ישמעאל אהני גו"ש ואהני קדא אהני גו"ש לכדאמרן אהני קדא איך היה למזיק עידיה וזיבוריה וזיבוריה דדיקא לא שויא כעידית דניזק דמשלם ליה כמיטב ר"ע א לא בא הכתוב אלא לנכות לניזקין מן העידיה וק"ו להקדש מאי ק"ו להקדש אלא דנגרדה תורא דידן לתורא דהקדש "שור רעהו" אמר רחמנא ילרא שור של הקדש אלא לאומר הרי עלי מנה לבדס הבית דאחי גזבר ושקול מעידיה לא יהא אלא בעל חוב ובעל חוב דינו בבינונית וב"כ סבר ר"ע בעל חוב שקול כעידית בניזקין איכא לכופיד מ"ה לבעל חוב שכן יפה כחו בניזקין האמר בהקדש שכן הורע כחו בניזקין לעולם דנגרדה תורא דידן לתורא דהקדש ור"ע סבר לה כר"ש בן מנסיא * דחניא דר"ש בן מנסיא אומר: שור של הקדש ישנה לשור של הקדש בין חם ובין מועד משלם גזק שלם ואי הכי ממאי דבעידיה דניזק כוזבירי דמויק פליגי דלמא דכ"ע בדניזק שיימינן והבא בפלוגתא דר"ש בן מנסיא ורבנן קמפילגי דר"ע סבר לה כר"ש בן מנסיא ור"י ישמעאל סבר לה כרבנא כמ"ה לא בא הכתוב ועוד מאי ק"ו להקדש ועוד הא אמר רב אשי תניא

במאי עסקינן כגון שהיה עידיה * דניזק כוזבירי דמויק רבי ישמעאל סבר בדניזק שיימינן ור"ע סבר בדניזק שיימינן מ"ט רבי ישמעאל נאמרה "שורה" למטה ונאמרה "שורה" למעלה מה "שורה" האמורה למעלה דניזק אף "שורה" האמורה למטה דניזק ור"ע סבר מיטב שרדו ישלם דהאיך דקא משלם ר"י ישמעאל אהני גו"ש ואהני קדא אהני גו"ש לכדאמרן אהני קדא איך היה למזיק עידיה וזיבוריה וזיבוריה דדיקא לא שויא כעידית דניזק דמשלם ליה כמיטב ר"ע א לא בא הכתוב אלא לנכות לניזקין מן העידיה וק"ו להקדש מאי ק"ו להקדש אלא דנגרדה תורא דידן לתורא דהקדש "שור רעהו" אמר רחמנא ילרא שור של הקדש אלא לאומר הרי עלי מנה לבדס הבית דאחי גזבר ושקול מעידיה לא יהא אלא בעל חוב ובעל חוב דינו בבינונית וב"כ סבר ר"ע בעל חוב שקול כעידית בניזקין איכא לכופיד מ"ה לבעל חוב שכן יפה כחו בניזקין האמר בהקדש שכן הורע כחו בניזקין לעולם דנגרדה תורא דידן לתורא דהקדש ור"ע סבר לה כר"ש בן מנסיא * דחניא דר"ש בן מנסיא אומר: שור של הקדש ישנה לשור של הקדש בין חם ובין מועד משלם גזק שלם ואי הכי ממאי דבעידיה דניזק כוזבירי דמויק פליגי דלמא דכ"ע בדניזק שיימינן והבא בפלוגתא דר"ש בן מנסיא ורבנן קמפילגי דר"ע סבר לה כר"ש בן מנסיא ור"י ישמעאל סבר לה כרבנא כמ"ה לא בא הכתוב ועוד מאי ק"ו להקדש ועוד הא אמר רב אשי תניא

באומר הרי עלי מנה כו' משמע דלא משכח חזקין להקדש לא בשן ורגל ולא בארס המזיק ובפ"ק דבבא קמא (דף טו) כמו תנן נכסים שאין בהן מעילה ואכלוהו ד' אבות קאי ואפילו חנוקי אדם למ"ד מבעה זה אדם והא דמשמע בפרק השואל (ב"מ דף טז) דאדם המזיק את ההקדש חייב לשלם קרן הייט מדרבנן וז"ל והא הקדש יליף מתרומה דכתיב בה (ויקרא כג) כי יאכל פרט מזומן והתם בתרומה חייב לשלם קרן דמזיק מומן כהן הוא וי"ל דלע"ג דבתרומה חייב לשלם מ"מ לא מהאי קרא מפיק אלא מקרא אחרת דהוי בגזול חבירו ומזיק והשתא כולוהו נזקין דפשיורי צו בהקדש יליפין מחדש דיותר ראוי לחייב אדם המזיק בידים מזומין ע"י כריית צור או שולח בעירו וז"ל א"כ רעהו דכתב רחמנא למה לי וי"ל דאי לאו דלשכתן בחד דוכתא דפטר רחמנא להדיע בהקדש לגמרי לא הוה דרשינן כי יאכל פרט למזיק אלא לפטור מוחמש לחודיה: ורבי עקיבא סבר לה כר"ש בן מנסיא . והא תאמר בפ"ק דבבא קמא (דף טו) דפרכינן וליהי טרי גוויי שור ומשני הא תבירי ר"ע לגזייה אחתי תיקשי לו ליתני שור דלזיק הדיוט ושור דלזיק הקדש דדיינייהו חזקין אליביה וי"ל דבהקדש לא קמיירי וז"ל אחתי איכא למיפדך מה להדיע שכן יפה כחו בניזקי אדם ובור תאמר בהקדש שחרע כמו בארס המזיק דכי יאכל פרט למזיק ובור דכתיב (שמות כג) והתם יהיה לו שהמת שלו וי"ל דאיכא למיעבד ק"ו הכי מה קרן הדיוט דקיל דחס אינו משלם אלא ח"כ גובה במועד מן העידיה קרן הקדש דחמיר לא כ"ש: ועוד מאי ק"ו להקדש . פ' בנגעטראם הואיל ומן העידיה דקאמר ר"ע איזוק קאי ולא קולי אחא דיהיב ליה מזיק מוזבירי אס כן מאי ק"ו להקדש גריעותא הוא וקשה דמי' אלטרקיד ק"ו דמשלם ממיטב דניזק ולא מוזבירי דניזק וגרעה דה"פ מאי קל וחומר להקדש דלענין לחיובי מזיק בהקדש לא קאמר דהא מרעהו נפקא כדדרש ר"ע בן מנסיא אלא לענין מיטב קאמר ולא הוה ליה לר"ע להחזיר לרבי ישמעאל ק"ו כיון שר' ישמעאל עממו היה מורה בק"ו אי לאו משום דפטר ליה לגמרי וה"ל שלמה מרוחש חירק דה"פ מאי ק"ו להקדש דשיימינן בעידיה דניזק ולא בדמויק מי ידעינן עידיה דהקדש שמה יש להקדש עידיה בסוף העולם טובה שאין כמותה ועל כרחיך בדמויק שיימינן דלא שייך כלל למשם בדניזק: ורבי

ורבי